Dosarul nr. 2r-360/25 Judecătoria Drochia (sediul Central)
judecător Craveț Vladimir

D E C I Z I E
03 noiembrie 2025
Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord
În componenţa
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecătorii Alina Țihonschi, Mariana Sajin

Examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 05.09.2025, în cauza civilă la cererea înaintată de ***** către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, prin care cererea a fost admisă parțial și a fost emisă ordonanță de protecție,

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 04.09.2025, ***** s-a adresat cu cerere către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie.

În motivarea demersului, ***** a menționat că la data de 04.09.2025 s-a adresat la IP Drochia cu o cerere pentru a fi luate măsuri cu fostul soț ***** care la data de 04.09.2025 în timp ce se afla la serviciu în apropierea școlii din *****, unde activează în calitate de *****, ***** s-a apropiat de ea și a amenințat-o cu moartea.

Incidentul s-a petrecut în prezența părinților, elevilor și cadrelor didactice. Mai mult ca atât acesta a încercat să o lovească fiind oprit de către părinți și profesori. Este agresată psihologic de către fostul soț *****, fiind agresată psihologic s-a adresat la organele de poliție.

Relevă că la data de 22.10.2024, Judecătoria Drochia (sediul Central) a emis ordonanță de protecție prin care au fost dispuse aplicarea măsurilor de protecție în favoarea sa.

Având în vedere cele relatate, susține că există o frică cu privire la posibilele agresiuni fizice ulterioare din partea agresorului, acestea fiind reale și justificate, creându-i o stare continuă de suferință și anxietate.

Reține că obligarea lui ***** de a păstra o distanță față de locul în care se află victima, precum și evitarea oricărei forme de contact, inclusiv vizual, este necesară pentru a-i asigura protecția și integritatea fizică și psihică.

Susține că aplicarea măsurii de protecție pentru un termen de 3 luni este justificată prin faptul că există un istoric de violență fizică și psihologică în relația anterioară, chiar și după divorțul dintre părți și după expirarea măsurilor de protecție anterioare.

Aplicarea măsurilor de protecție pentru o perioadă mai scurtă nu ar fi proporțională cu pericolul concret și continuu pe care îl reprezintă *****, riscând să creeze un sentiment de impunitate și să permită recidiva.

***** a solicitat instanței eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 3 luni, aplicând în privința lui ***** obligarea de a sta departe de locul aflării sale la o distanță suficientă ce ar asigura securitatea sa, dar nu mai puțin de 50 de metri; interzicerea oricărui contact personal, interzicerea apropierii de locul de muncă și de domiciliu al victimei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 05.09.2025, cererea privind aplicarea ordonanței judecătorești înaintată de ***** către ***** privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie a fost admisă parțial:

- ✓ S-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea lui *****, anul nașterii *****, locuitoare a *****, IDNP ***** pe un termen de 30 zile, de la data de 05.09.2025 până la 05.10.2025, care poate fi prelungit în condițiile legii;
- ✓ Se explică victimei şi agresorului că măsurile de protecţie pot fi retrase odată cu dispariţia pericolului care a condiţionat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie;
- ✓ Victima poate purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligației de către agresor;
- ✓ S-a încasat de la *****, născut la ***** locuitor al *****, IDNP ***** în beneficiul statului (ministerul Finanțelor, cod IBAN:MD94TRGAAA14222001000000, cod fiscal: 1006601000037, Ministerul FinanțelorTrezoreria de Stat) taxa de stat în mărime de 250,00 (două sute cincizeci) lei;
- ✓ S-a încasat de la *****, născut la ***** locuitor al *****, IDNP *****, în beneficiul statului taxa de timbru în mărime de 200,00 (două sute) lei.

Solicitarea recurentului:

La data de 08.09.2025, ***** a contestat încheierea instanței de fond, solicitând casarea parțială acesteia în latura emiterii ordonanței de protecție pe un termen de 30 de zile și în această latură de satisfăcut demersul cu emiterea ordonanței pe un termen de 90 de zile.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Copia încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 05.09.2025 a fost recepționată de ***** la 05.09.2024 (f.d. 27), astfel, recursul din 08.09.2025 este depus în termen.

Argumentele părţilor:

În motivarea recursului, recurenta a menționat că la materialele cauzei există probe certe, veridice şi concludente, care demonstrează faptul că-i victimă a violenței domestice.

Relevă că prima instanță a admis corect cererea privind aplicarea măsurilor de protecție, fiind ghidată de necesitatea apărării drepturilor şi intereselor mele, în calitate de victimă, față de agresorul *****. Totuşi, măsurile au fost dispuse pe un termen mult prea scurt, deoarece instanța de fond nu a luat în considerare faptul că, la data de 4 septembrie 2025, în timp ce se afla la serviciu, în apropierea porții şcolii din satul *****, unde activează în calitate de *****, ***** s-a apropiat de ea şi a amenințat-o cu moartea, afirmând că „va fi tăiată cu cuțitul”.

Mai mult, consideră că instanța nu a ținut cont nici de faptul că frica de posibile agresiuni fizice ulterioare din partea lui ***** este una reală şi justificată, întrucât îmi provoacă o stare continuă de suferință și anxietate.

Îi este teamă că ***** ar putea comite acte de violență şi mai grave în viitor, având în vedere comportamentul său extrem de agresiv şi imposibil de controlat. Acțiunile sale devin imprevizibile şi periculoase, ceea ce îi accentuează starea de nesiguranță.

Instanța de fond nu a luat în considerare nici gravitatea şi caracterul repetitiv al actelor de violență şi amenințare comise de către ***** împotriva sa, existând un istoric de violență fizică și psihologică. Amenințarea cu moartea („te tai cu cuțitul”), formulată într-un spațiu public, demonstrează pericolul real şi iminent asupra vieții şi integrității mele, dar şi lipsa

oricărui regret sau autocontrol din partea agresorului.

Aplicarea măsurilor de protecție pentru o perioadă de doar 30 de zile nu este proporțională cu pericolul concret şi continuu pe care îl reprezintă *****, riscând să creeze un sentiment de impunitate și să permită recidiva.

Nu s-a ținut cont de faptul că ***** a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 78^1 din Codul Contravențional şi a infracțiunii prevăzute la art. 320^1 din Codul Penal, victima în ambele cazuri fiind fosta sa soție, iar pedeapsa aplicată a fost închisoarea cu executare.

A mai menționat că instanța de fond nu a motivat cauza aplicării măsurilor de protecție doar pe termen de 30 zile şi nici nu a explicat de ce nu s-au aplicat măsuri pe un termen de 3 luni.

În lipsa unui răspuns expres şi specific, este imposibil de determinat care au fost considerentele instanței. Or, obligația motivării hotărârii judecătoreşti este o garanție esențială a dreptului la un proces echitabil.

Aprecierea instanţei de recurs:

Potrivit prevederilor art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.

Analizând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil şi de contencios administrativ consideră că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

Conform articolului 14 alin. (2) din Legea nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanţei de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Articolul 278^3 aliniatul (1) Cod de procedură civilă prevede că, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Articolul 278^4 Cod de procedură civilă prevede că, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror.

În conformitate cu articolul 278^7 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Conform articolului 12 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, (1) victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2) Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sunt posibile acte de violenţă are dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie.

Potrivit articolul 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, următoarele noțiuni semnifică:

violență în familie constituie orice acţiune sau inacţiune intenționată, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare contra unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alţi membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum şi contra proprietăţii comune sau personale;

violenţă psihologică – impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere şi/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educaţional în instituţia de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranţa proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-şi modifice conduita de viaţă; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar;

violenţă împotriva femeilor – acte de violenţă bazate pe gen, care cauzează sau poate cauza femeilor o suferinţă fizică, sexuală sau psihologică, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, forţarea sau privarea de libertate arbitrară, comise în sfera publică sau privată;

agresor – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă;

ordonanţă de protecţie – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei;

situaţie de criză/situaţie critică – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie.

Potrivit articolului 3 aliniatul (2) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie nr. 45 din 01 martie 2007, membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, rudele,

afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).

În conformitate cu articolul 278^7 Cod de Procedură Civilă, instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Potrivit materialelor cauzei, conform hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Glodeni) din 27.01.2025, căsătoria dintre ***** și ***** a fost desfăcută (f.d. 9).

La data de 04.09.2025, ***** s-a adresat cu cerere către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie, solicitând eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 3 luni, aplicând în privința lui ***** obligarea de a sta departe de locul aflării sale la o distanță suficientă ce ar asigura securitatea sa, dar nu mai puțin de 50 de metri; interzicerea oricărui contact personal, interzicerea apropierii de locul de muncă și de domiciliu al victimei.

Instanța de recurs relevă faptul, că prin prisma prevederilor Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție, (prelungirii măsurilor de protecție) constă în prevenirea unui risc real şi imediat, fiind puse în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

În recurs, victima ***** și-a exprimat dezacordul cu soluția primei instanțe privind termenul de aplicare a măsurilor de protecție, dânsa solicitând în cererea aplicarea acestora pentru 90 de zile, pe când instanța a dispus aplicarea măsurilor de protecție pentru 30 zile.

Colegiul consideră că termenul măsurilor de protecție de 30 zile stabilit de prima instanță este suficient pentru asigurarea protecției victimei ***** din partea acțiunilor agresorului *****, având în vedere comportamentul lui conflictual și agresiv îndreptat împotriva victimei, de aceea instanța de recurs va menține termenul măsurilor de protecție stabilite de către instanța de fond.

Conform dispozițiilor art.8 alin. (1), (2) CEDO, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată și de familie, domiciliul și corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a tarii, apărarea ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură și pentru autoritățile publice și private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanța de judecată nu constituie o excepție de la regulă.

În conformitate cu dispozițiile art.152 al Legii nr.45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, supravegherea executării măsurilor de protecţie a victimei violenţei în familie, impuse prin ordinul de restricţie de urgenţă şi prin ordonanţa

de protecţie, este de competenţa poliţiei. Poliţia informează şi explică agresorului măsurile de protecţie a victimei stabilite. În perioada de acţiune a măsurilor de protecţie a victimei, organul de poliţie va asigura efectuarea vizitelor inopinate la locuinţa victimei, precum şi intervenţia imediată la orice comunicare despre nerespectarea sau tentativa de încălcare a măsurilor de protecţie de către agresor. Refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerinţelor ordinului de restricţie de urgenţă/ordonanţei de protecţie atrage răspundere conform legii.

Instanța de recurs consideră necesar să atragă atenția victimei că potrivit art. 15 alin. (3) din legea enunțată supra, măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi revocate în condiţiile prezentei legi şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie.

Similar, art.278^8 alin. (1) Cod de procedură civilă prevede că termenul măsurilor de protecţie poate fi prelungit de instanţa de judecată la cererea repetată ca urmare a comiterii faptelor de violenţă în familie în primul termen de aplicare a măsurilor de protecţie sau ca rezultat al nerespectării condiţiilor prevăzute în ordonanţa de protecţie ori dacă, la expirarea termenului de aplicare a măsurilor de protecţie, asupra victimei se menţine pericolul de a fi supusă violenţei sau altor acţiuni ilegale din partea agresorului.

În acest context, instanța de recurs atestă că potrivit jurisprudenţei CtEDO, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală. Tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02).

Colegiul Civil reține că instanța de fond corect a ajuns la concluzia de stabilirea ordonanței de protecție pentru un termen de 30 de zile, reieșind din materialele cauzei propuse pentru examinare, or Colegiul reamintește că în conformitate cu dispozițiile art.130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Așadar, completul conchide că agresorul nu este caracterizat negativ, nu prezintă pericol pentru societate și poate însuși remedii de corecție în raport cu victima, de altfel alte acte care certifică contrariul la materialele cauzei nu au fost anexate, în marea parte eliberarea ordonanței de protecție fiind bazată pe recunoașterea agresorului ***** privitor la actele comise de acesta explicate de victimă.

Astfel, instanța de fond a aplicat măsurile de protecție în limitele prevăzute de lege, respectând principiul proporționalității între restricțiile impuse agresorului și necesitatea reală de protecție a victimei, or durata de 30 de zile prevăzută în ordonanța de protecție este justificată, fiind un termen suficient pentru a evalua evoluția situației și pentru a verifica dacă pericolul persistă, fără a impune restricții excesive asupra drepturilor agresorului.

Instanța de fond a analizat probele cauzei, reținând că există o stare de conflict și o amenințare, dar a apreciat corect că nu sunt suficiente elemente care să justifice aplicarea măsurilor maxime de restricție pentru 90 de zile, iar recurenta nu a demonstrat existența unor împrejurări noi sau a unui risc suplimentar apărut ulterior pronunțării hotărârii primei instanțe, care ar impune majorarea termenului măsurilor de protecție.

La caz instanța de fond a aplicat măsuri concrete și eficiente — interzicerea apropierii, contactului, precum și posibilitatea monitorizării electronice — care asigură protecția

victimei, chiar și în intervalul de 30 de zile, iar prin limitarea duratei la 30 de zile, instanța a urmărit să prevină abuzul de drept și să mențină echilibrul între drepturile victimei și cele ale persoanei acuzate, conform principiilor echității și bunei administrări a justiției.

În esență recursul nu conține argumente de drept sau de fapt care să dovedească o greșită aplicare a legii de către prima instanță, fiind bazat mai mult pe nemulțumiri subiective față de durata măsurilor, or conform practicii judiciare, măsurile de protecție pe termen de 30 de zile sunt frecvent aplicate în cazurile similare, urmând a fi prelungite doar dacă se menține pericolul concret, ceea ce asigură flexibilitatea intervenției judiciare.

Astfel, având în vedere cele expuse mai sus, colegiul civil ajunge la concluzia că încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 05.09.2025 este întemeiată şi urmează a fi menținută, argumentele recursului fiind neîntemeiate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de ***** se respinge.

Încheierea Judecătoriei Drochia (sediul Central) din 05.09.2025, în cauza civilă la cererea înaintată de ***** către ***** privind aplicarea ordonanței judecătorești privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victimele violenței în familie se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului
Judecător: Stanislav Grosu

Judecătorii: Alina Țihonschi Mariana Sajin